

زین

سحر

خانه امیر کبیر ... در ...

بسم الله الرحمن الرحيم

خورشید پنداری کبیر ایترا / سب سب بیجان سب ایدوت شناسایه

شان ارفع هی تبری مرتبه اعلا سیرا / تو هی یکتا کوی ثانی بنیان تقابیرا

عقل کیا دخل لری کنه حقیقت پند سیرا / حوصله سب میرا مرتبه اعتدال سیرا

سوره بن اوستکی جو ثابت قدمی هوایه / سنجده که جانی ملک نقش کوب پای سیرا

سوره در دهن تبری توین و پان / سرو کت جامی نهو جسمی که سودای سیرا

سوره کون جانین که کنار ما دور / پرورش باوفه بود از من صحرای سیرا

پہا پہناتی سو وہ بہت

مرنی دم شکر ہی دیدار تمہارا دیکھا

۳۵

ہی باغ کو سنوارا کبھی سرمہ دیکھا

انہ لکلی سحر اوستی جو خیر دیکھا

جان باب ہو گیا دور دور کے غنچین

اپنی ہمار کا احوال مسجود دیکھا

کل تو بے کر جا تھی اور دکن کی سر

مسرحان اجنبی تو فی مجبی اصدا دیکھا

اب وہ ہر اک سے مجھ کو ہستی میں نہیں

مرا عاشق مرا مقنون مرا سید دیکھا

سکہوں دیکھی طرح درجہ عالی لیکن

نہ مگر سر سبی دیکھی نہ یہ کولا دیکھا

ندگانی سے خفا ہونی سو مجھ پر بار

کچھ عیب طرحا انداز تمہارا دیکھا

ایلی گڑ بکھرا سو ابہہ دو تاد و مشفق

کون سے کو چھین کسنتی مجھنی کجا دیکھا

افسردہ محبت کیا ہی نہہ درازہ ازون

بجد امینی کسکو نہیں اصلا دیکھا

اور بار نہیں تگو تو جاؤ خوب کیا

اب نہ کہنی کا کہ کیوں اور کو کجا دیکھا

در پیر چو یکی میرا میجو بر کجا

انگشیر کنان دم نفس باستان اولت

ماه چهارده شب که امین سوزان

بالو کو انی صد سه در صفین اولت

اقوار وصل کر کی ایل بکار عیبت

مسکرتن سوزبان نه امی نارین اولت

ماه سیاه زلف سی ایل ماه مانگ

بیم سست بکلو و سکی نه خاوی کین اولت

مانند لاله داغ نه لک حای ای بیم

سپا تو کی طرح برک کل یا سمین اولت

منع نگاه ناز بو العاشقو حلی

نم دیکینا صفین صفین او سنی زین اولت

بدستونیه زانکو اوس ماده بوشکی

سعی کین لیدی کیمی سار کین اولت

موتوز و دجار حرم منون سار سنی تری

کمر ساری سونونو جان دو بین او

معلی حوجان سرمان ویدار مان

انگشیری سلیبان دم اخر کین اولت

برگشته یار بولیا مجله راست باری

عسرت کسلی حای زولون پرمین اولت